

אללה בנגד אלה, שהרי בתוכם רדימות כה לא תחרש בשור ובחרמר ייחדו, שבסמתהכרים, מקטרגים עולם. ובא וראה, תשיקת הדרגות הטמאות אינה אלא לקטרג באדרים הקודשים. יעקב, שהוא קדוש, כלם ארבו לו וקטרגו עמו. בתקלה נשכו נחש, כמו שנאמר ונגע בכריךו. עשו נשכו חמור. שם הוא עומדת אצל הנחש. עשו שמעון ולוי, שבאו מצד הדין הקשה, עמדו לפני החמור ושלטו עליו בכל האדרים ונכפה לפיהם, כמו שנאמר ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפני חרב. ושמעון שהיה שר, מלווה (הא) שור, בא על חמור וקטרג בו כדי שלא יתחברו כאחד, ונמצאה שהוא מקטרג שלו. וכך באים לקטרג לע יעקב, והוא נצל, ואחר כן הוא שלט עליהם. אחר כן בא שור ונשלם בחמורים שבלם מצד החמור - יוסף שהוא שור, ומקרים שכם חמורים, שבחותם בהם (חזקאל כ) אשרبشر חמורים בשרם.

ועל זה אמר כן בני יעקב נפלו בין אותם חמורים, משום שהנדגוג שור עפם ונשכו אותו עצמות ובשר, עד שהחטוער לוי במו מקדם ופזר אותו החמורים (שזקונו) לבאות אותו, ושבך בכם מהעולים, והוציא את השור משם. זהו שבחותם (שמות י) ויקח משה את עצמות יוסף עמו.

בא ראה, כשהבא שמעון בתקלה על אותו חמור, התעורר עליו רם שנמלול, ואחר כן ויהרגו כל חמורים (ס"א רואדונו) לבכיה לון ותבר תוקפהון מעלה מא, ואפיק לשור מטהן. קרא הוא דכתיב, (שמות י) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. פה חי, בד אתה שמעון בקדמיתא על ההוא חמור, אתער עליהון רם

מקטרגין לשולטאה על אלין ולמטרף טרפין כל חד וחד ליזניה. מטריא דרווחא מסאבא כמה דראין מתפרשין, וכלחו במן לקטרגא אלין לקוביל אלין, דהא כתיב (דברים כ) לא תחרש בשור ובחרמו ייחדו, אך קא מתחברן מקטרגי עלמא.

ויהا חי, תיאובטא דדרגן מסאבא אין לאו איהו אלא לקטרגא בסתרין קדיישין. יעקב דאייה קדיישא, כלחו במן ליה וקטרגי בהדריה. בקדמיתא נשכיה חייא, כמה דעת אמר ויגע בכף ירכו, השטא נשכיה חמור. פמן איהו קאים לגבי חייא, השטא שמעון ולוי דעתו מטריא (דף ק מג ע"א) דדיןיא קשייא קיימו לגבייה חמור ושליטה עליו בכל סתרין ואתפיפה קמייהו. כמה דעת אמר ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפוי חרב. ושמעון דההוה (שוו) מזליה (אייה) שור, אתה על חמור וקטרג ביה, בגין שלא יתחברין בחדא, ואשתפה איהו מקטרגא דיליה.

ובלהו אני לקטרגא ליה ליעקב ואשתזיב, ולברט איהו שליט עלייהו. לבתר אתה שור ואשתלים בחמורים דכלחו מטריא דחמור. יוסף דאייה שור, ומקרים דאינין חמורים דכתיב בהו (חזקאל כ) אשר בשער חמורים בשרם.

יעל דא לבתר בני יעקב נפלו בין אינין חמורים, בגין דאוזדוג שור בהדריהו, ונשכו לון גרמייא וברא. עד דאתער לוי כמלקדמין ובשרא. עד דתבר תוקפהון לון ותבר תוקפהון מעלה מא, ואפיק לשור מטהן. קרא הוא דכתיב, (שמות י) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. פה חי, בד אתה שמעון בקדמיתא על ההוא חמור, אתער עליהון רם